

ברייתא דל"ב מדות דר"א בר"י הגלילי

מצאנו אותה מועתקת כ"י מרבינו הגדול הגאון האמיתי רבינו אליהו החסיד ג"ע. ומפני שבסדר הש"ס אחר מסכת ברכות חסר הרבה ממנה ורבי הגיה אותה כגירסת הר"ש מקינון בספר כריתות. אך ששם מעורבת בגירסאות ס"א ופירושים אחרים ורבינו הגדול העמידה כמו שנאמרה מר"א בר"י הגלילי לכן הדפסנוה כאן.

ל"ב מדות

כ"מ שאתה מוצא דברי ר"א בר"י הגלילי עשה

אזנך כאפרכסת שנא' הט לחכמה אזניך:

ר"א בר"י הגלילי אומר בל"ב מדות הגדוה

נדרשת א. בריבוי: ב. במיעוט: ג. בריבוי אחר

ריבוי: ד. במיעוט אחר מיעוט: ה. בק"ו מפורש:

ו. בק"ו סתום: ז. בגז"ש: ח. בבנין אב: ט. בדרך

קצרה: י. מדבר שהוא שנוי: יא. מסידור שנחלק:

יב. מדבר שבא ללמד ונמצא למד: יג. מכלל שאחריו

מעשה והוא פרטו של ראשון: יד. מדבר גדול

שנתלה בקטן ממנו להשמיע האוזן בדרך שהיא

שומעת: טו. מב' כתובים המכחישים זא"ז עד שיבא

הכתוב השלישי ויכריע ביניהם: טז. מדבר שהוא

מיוחד במקומו: יז. מדבר שאינו מתפרש במקומו

ומתפרש במקום אחר: יח. מדבר שנאמר במקצת

ונוהג בכל: יט. מדבר שנא' בזה וה"ה בחבירו:

כ. מדבר שנא' בזה ואינו ענין לו אבל הוא ענין

לחבירו: כא. מדבר שהוקש לב' מדות ואתה נותן

לו כח היפה שבשתיהן: כב. מדבר שחבירו מוכיח

עליו: כג. מדבר שהוא מוכיח על חבירו: כד. מדבר

שהי' בכלל ויצא מן הכלל ללמד על עצמו: כה. מדבר

שהי' בכלל ויצא מן הכלל ללמד על חבירו: כו. ממשל:

כו. ממעל: כח. מנגד: כט. מלשון גמטריא: ל. מלשון

נוטריקון תרי אפי חד אפי בחילוף האותיות וחד

שהוא בחשבון אותיות: לא. ממוקדם ומאוחר שהוא

בענין: לב. מוקדם ומאוחר שהוא בפרשיות:

א. מריבוי. כיצד. הריבוי ג' לשונות. את. גב.

אף. את לרבות כיצד דכתיב וה' פקד את שרה אילו

הי' אומר פקד שרה הייתי אומר שרה לבויה
כשה"א את מלמד שכל העקרות נפקדו עמה.
צחוק עשה לי כו' כל השומע כו' כיוצא בד
אומר את פני מבין חכמה אילו נאמר פ
חכמה הייתי אומר לשעתו בלבד כשה"א א
לדורותיו וכה"א עוז והדר לבושה ותשחק ליו
גם לרבו' כיצד גם צאנכם גם בקרכם ק
נאמר צאנכם ובקרכם הייתי אומר לא נ
אלא צאנכם ובקרם ת"ל גם לרבו' מלמד ש
דורון משלו ומשל שריו לקיי' מה שנא'
תתן בידינו. כיוצא בדבר אתה או' ומתו ג
אילו לא נא' גם הייתי אומר שאם נתחייב' מ
מעוברת ממתנין לה עד שתלד ת"ל גם ל
הולד למית' שאין ממתנין לה עד שתלד. א
כיצד ויקח את אדרת אליהו כו' אף הוא
המים מלמד שנעשה ניסי' לאלישע בקריע
יותר מאליהו שבפעם הראשון היה זכות ב
ובפעם שני' זכות צדיק א' היתה עומד. וס
נא פי שנים ברוחך אלי אף אתה מוצא
מופת' באליהו וששה עשר באלישע. כיוצא
ברי יטריח עב מלמד שעבים ומטר קשי'
מטריח עליהם ומנין שכשם שמטריח עליה
כך מטריח להפסיק אחר שהמטר ירד כל צר
לומר אף ריבוי:

ב. ממיעוט. כיצד. המיעוט ג' לשונות
מן. אך למעט כיצד דכתיב וישאר אך נח
מלמד שאף נח הי' בתיבה גונח דם מפ
כיוצא בדבר אתה או' אך בעשור לחודש

ונשאתי אתכם נשא וגו' וכה"א ותאמרו לא כי על
אם כו' בלשון שחטאו בו נדונו:

**כט. גמטריי'. מנין שדורשין גימטריי' באגדה אם
לחשבון הה"א שמונה עשר ושלוש מאות דעולה למנין
אליעזר ואם לתמורות האותיות הרי כבר אמו' לב
קמי בחלופ האותיות כשדים ל"ב ק"מי מחליפין
באותיו' את"בש:**

**ל. נוטריקון. מנין שדורשין נוטריקון באגדה
ת"ל אברהם אב המון גוים. כרמל רך מל דבר שהוא
רך ונמלל ביד. והוא קללני קללה נמרצת נואף מואבי
רוצח צורר תועבה. ירט יראה ראתה נטתה:**

**לא. מוקדם שהוא מאוחר בענין. כיצד. ונר
אלקים טרם יכבה ושמואל שוכב בהיכל ה' והלא אין
ישיבה בהיכל כ"ש שכיבה ואפי' בעזרה אין ישיבה**